

8 augustus 2002

NR. 11. (02/12) ONTBINDING VAN ARBEIDSOVEREENKOMST VAN HEAD. WACHTGELD.

Aangenomen moet worden, onder meer gezien de uitlatingen van verweerder in de bestuursvergadering van 6 december 2001 en het verhandelde ter zitting, dat verweerder in een eerder stadium op de hoogte was van het onjuiste declaratiegedrag van de algemeen directeur en ten onrechte heeft nagelaten het bestuur hieromtrent tijdig te informeren. Verder blijkt uit de stukken van een slechte samenwerking tussen de staf en verweerder en een ernstig gebrek aan vertrouwen over en weer. Na een escalatie van deze problemen heeft de volledige staf het vertrouwen in verweerder opgezegd. Verweerder heeft de ernstige vertrouwenscrisis, die is ontstaan rond hem, (grotendeels) zelf in de hand gehad. Verweerder heeft onvoldoende in het werk gesteld deze crisis te voorkomen dan wel te bezweren. Het Scheidsgerecht acht een uitkering ingevolge de Wachtgeldregeling als bedoeld in de CAO Verpleeghuizen een billijke vergoeding. Het Scheidsgerecht gaat er van uit dat de eventuele gevolgen van het bepaalde in artikel 16, derde lid, Werkloosheidswet voor rekening van eiseres zullen komen.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 02/12

Bindend advies in de zaak van:

De stichting **A**,
statutair gevestigd te Z,
eiseres,
gemachtigde mr. P.M. Frinking

tegen

B,
wonende te Z,
verweerder,
gemachtigde mr. Th.F.M. Pothof

1 De procesgang

- 1.1 Eiseres heeft bij memorie van eis van 6 juni 2002 het Scheidsgerecht verzocht bij bindend advies de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst op de kortst mogelijke termijn te ontbinden wegens verandering in de omstandigheden als bedoeld in artikel 7:685 BW.
- 1.2 Verweerder heeft bij memorie van antwoord van 26 juli 2002 geconcludeerd primair tot afwijzing van het ontbindingsverzoek en subsidiair tot toekenning van een vergoeding als omschreven in de memorie van antwoord, in beide gevallen met veroordeling van eiseres in de kosten van de procedure.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 2 augustus 2002. Daarbij waren aanwezig namens eiseres de heren C, voorzitter van de Raad van Bestuur van eiseres, D, penningmeester, en E, stafarts bij eiseres, vergezeld door de gemachtigde van de eiseres. Verweerder was in persoon aanwezig, vergezeld door zijn gemachtigde en zijn echtgenote. Partijen hebben haar standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitnota's.

2 De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres exploiteert het verpleeghuis F te Z.

Verweerder, geboren op 00 00 0000, is sinds 1 januari 1978 krachtens arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd in dienst van eiseres in de functie van (thans) Hoofd Economische en Administratieve Dienst tegen een salaris van laatstelijk €4.941,06 bruto per maand, exclusief vakantietoelag en emolumenten.

- 2.2 Eiseres heeft aangevoerd dat de verhoudingen tussen verweerder en de Raad van Bestuur van eiseres, alsmede tussen verweerder en de staf van F zodanig verstoord zijn dat eiseres geen perspectief op voortzetting van de arbeidsovereenkomst aanwezig acht.
- 2.3 Zakelijk samengevat verwijt eiseres verweerder dat hij eerst naar aanleiding van een conflictsituatie tussen de algemeen directeur en verweerder zelf het onjuiste declaratiegedrag van deze directeur bij het bestuur aan de orde heeft gesteld. Verweerder woonde altijd alle bestuursvergaderingen bij en had de Raad van Bestuur rechtstreeks en in een eerder stadium van deze misstanden dienen te informeren. Verder heeft de volledige staf van F het vertrouwen in verweerder opgezegd in verband met zijn werkwijze en zijn opstelling jegens zijn collega's. Eiseres heeft ter staving hiervan diverse producties overgelegd. Tot slot zijn tijdens de arbeidsongeschiktheid van verweerder hoog opgelopen achterstanden en onvolkomenheden in de administratie en de financiële organisatie gebleken.
- 2.4 Verweerder ontkent dat hij al langer op de hoogte was van frauduleuze handelingen van de algemeen directeur. Hij ziet zich ten onrechte als medeplichtige aangemerkt in plaats van als klokkenluider. Dit (onjuiste) beeld is een eigen leven gaan leiden binnen de organisatie, waardoor ook de staf zich tegen verweerder heeft gekeerd. Verweerder wijst op de verklaring van 11 juni 2001, ondertekend door genoemde algemeen directeur en alle stafleden inclusief verweerder, waarin een ieder de intentie uitspreekt zich te willen inzetten voor een verbetering van de samenwerking tussen staf en verweerder en van het onderling vertrouwen. Het is verweerder onduidelijk wat er nadien is misgegaan. Hij is van oordeel dat hij weer zou kunnen terugkeren bij eiseres.
- 2.5 Verweerder is arbeidsongeschikt geweest in de periode van februari 2000 tot en met oktober 2000 en van september 2001 tot heden. De arbo-arts is van oordeel dat de arbeidsongeschiktheid situationeel bepaald is. Verweerder bestrijdt dit en is van oordeel dat hij volledig arbeidsgeschikt is sinds november 2001, dat wil zeggen na het vertrek van de algemeen directeur. Verweerder heeft in elk geval sinds september 2001 geen werkzaamheden meer verricht bij eiseres.

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in het onderhavige geschil bij bindend advies te beslissen vloeit voort uit het bepaalde in artikel 22 van de arbeidsovereenkomst en het arbitragereglement van het Scheidsgerecht.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het Scheidsgerecht acht een zodanige verandering van omstandigheden als bedoeld in artikel 7:865 BW aanwezig dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen dient te worden ontbonden met ingang van 1 september 2002
- 4.2 Aangenomen moet worden, onder meer gezien de uitlatingen van verweerder in de bestuursvergadering van 6 december 2001 en het verhandelde ter zitting, dat verweerder in een eerder stadium op de hoogte was van het onjuiste declaratiegedrag van de algemeen directeur en ten onrechte heeft nagelaten het bestuur hieromtrent tijdig te informeren.
- 4.3 Verder blijkt uit de stukken, inclusief de intentieverklaring van 8 juni 2001, een slechte samenwerking tussen de staf en verweerder en een ernstig gebrek aan vertrouwen over en weer. Na een escalatie van deze problemen heeft de volledige staf het vertrouwen in verweerder opgezegd bij brief van 28 februari 2001. De problemen die uit de stukken naar voren komen, staan (goedgeels) los van de situatie rond de algemeen directeur. Zij betreffen vooral de houding van verweerder tegenover de rest van de staf en zijn benadering van zakelijke onderwerpen. Diverse pogingen van de algemeen directeur en de staf de-

ze situatie te verbeteren hebben niet tot resultaat geleid, hetgeen wordt bevestigd in de verklaring van de staf van 27 mei 2002. Verweerder heeft de ernstige vertrouwenscrisis, die is ontstaan rond hem, (grotendeels) zelf in de hand gehad. Verweerder heeft onvoldoende in het werk gesteld deze crisis te voorkomen dan wel te bezweren.

- 4.4 Het Scheidsgerecht acht een uitkering ingevolge de Wachtgeldregeling als bedoeld in de CAO Verpleeghuizen een billijke vergoeding. Het Scheidsgerecht gaat er van uit dat de eventuele gevolgen van het bepaalde in artikel 16, derde lid, Werkloosheidswet voor rekening van eiseres zullen komen. Het overwogene onder 4.1 en 4.2 mede in aanmerking nemende, ziet het Scheidsgerecht geen redenen om aan verweerder een aanvulling op deze wachtgeldregeling toe te kennen. Ook de overige vorderingen van verweerder worden afgewezen.
- 4.5 Het Scheidsgerecht acht termen aanwezig om eiseres te veroordelen tot vergoeding van de kosten van het Scheidsgerecht. Verder dient ieder der partijen de eigen kosten te dragen.

5 De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende bindend advies:

- 5.1 De arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt ontbonden per 1 september 2002.
- 5.2 Aan verweerder komt toe een uitkering conform de Wachtgeldregeling van de CAO Verpleeghuizen.
- 5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op €5.038,33 komen voor rekening van eiseres en zullen worden verrekend met het voorschot, dat eiseres te dezer zake heeft betaald; eiseres dient daarom nog €38,33 te voldoen aan het Scheidsgerecht.
- 5.4 Ieder van partijen draagt verder de eigen kosten.
- 5.5 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.
- 5.6 Eiseres wordt in de gelegenheid gesteld tot 25 augustus 2002 om haar verzoek in te trekken; indien zij haar verzoek intrekt worden van dit bindend advies uitsluitend de punten 5.3, 5.4 en 5.5 gehandhaafd.

Aldus gewezen te Utrecht op 8 augustus 2002 door prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, mr. J.J.H. Suyver en mr. H. Bijleveld, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.